KOMISIJAS LĒMUMS

2006. gada 8. marts

par atbalsta shēmu, ko Itālija, Veneto reģions, plāno īstenot, lai veiktu pasākumus lauksaimniecības produktu pārstrādes un tirdzniecības apstākļu uzlabošanai

(izziņots ar dokumenta numuru K(2006) 639)

(Autentisks ir tikai teksts itāliešu valodā)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2006/642/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 88. panta 2. punkta pirmo daļu,

pēc tam, kad ieinteresētajām personām ir lūgts iesniegt savus apsvērumus saskaņā ar iepriekšminēto pantu ([1]),

tā kā:

I. PROCEDŪRA

(1) Ar 2000. gada 23. februāra vēstuli, kas reģistrēta 2000. gada 28. februārī, Itālijas Pastāvīgā pārstāvniecība Eiropas Savienībā paziņoja Komisijai Veneto reģiona likuma Nr. 5/2000 ([2]) (še turpmāk LR 5/2000) 35. panta noteikumus, ar kuriem paredz atbalstu lauksaimniecības produktu pārstrādei un tirdzniecībai EK Līguma 88. panta 3. punkta nozīmē.

(2) Attiecīgi ar 2000. gada 12. maija vēstuli (reģistrēta 2000. gada 18. maijā), 2000. gada 1. augusta vēstuli (reģistrēta 2000. gada 7. augustā), 2000. gada 15. novembra vēstuli (reģistrēta 2000. gada 16. novembrī) un 2001. gada 24. janvāra vēstuli (reģistrēta 2001. gada 30. janvārī) Itālijas Pastāvīgā pārstāvniecība Eiropas Savienībā iesniedza Komisijai papildu ziņas, kuras no Itālijas iestādēm tika pieprasītas ar 2000. gada 18. aprīļa, 2000. gada 5. jūlija un 2000. gada 21. septembra vēstuli, kā arī 2000. gada 13. decembra divpusējās sanāksmes laikā.

(3) Komisija ar 2001. gada 2. aprīļa vēstuli informēja Itāliju par savu lēmumu uzsākt EK Līguma 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru attiecībā uz minēto atbalstu.

(4) Komisijas lēmums uzsākt procedūru tika publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ([3]). Komisija aicināja ieinteresētās personas iesniegt par to savus apsvērumus.

(5) Itālijas iestādes ar 2001. gada 12. jūnija un 2001. gada 22. jūnija vēstuli iesniedza apsvērumus par minētajiem pasākumiem. Komisija nav saņēmusi nekādus apsvērumus no trešām personām.

II. APRAKSTS

(6) Minētā likuma LR 5/2000 35. pantā noteiktais valsts atbalsts ar mērķi uzlabot lauksaimniecības produktu pārstrādes un tirdzniecības apstākļus paredzēts to agrorūpniecības uzņēmumu projektiem, kuri iesnieguši finansējuma pieteikumu saskaņā ar Padomes 1997. gada 20. maija Regulu (EK) Nr. 951/97 par lauksaimniecības produktu pārstrādes un tirdzniecības nosacījumu uzlabošanu ([4]) 1994.-1999. plānošanas gada laikā ([5]) un no kuriem daži faktiski jau uzsākuši darbus, taču nav saņēmuši valsts atbalstu finanšu līdzekļu trūkuma dēļ.

(7) Saskaņā ar Veneto reģiona pašvaldības 1993. gada 14. septembra Lēmumu Nr. 4202 iepriekšminētajā laikposmā ieinteresētie uzņēmumi varēja iesniegt par šādiem projektiem finansējuma pieteikumu kompetentai reģiona iestādei (*Giunta* – departaments lauksaimniecības attīstībai un attiecībām ar EEK) no 30. aprīļa līdz 30. septembrim ik gadu, lai to projekti tiktu iekļauti līdzfinansējuma programmā. Pēc projektu atlases procedūras beigām, kompetentās iestādes sagatavoja sarakstu prioritārā secībā un paziņoja potenciālajiem saņēmējiem par "pielaišanu finansējumam", Veneto reģiona Oficiālajā Vēstnesī (*Bollettino ufficiale*) publicējot reģiona pašvaldības apspriedē pieņemto lēmumu par minētā saraksta apstiprināšanu. Tie uzņēmumi, kuru investīcijas projekti netika pieņemti, saņēma vēstuli ar atteikuma pamatojumu.

(8) Iepriekšminētā saraksta apstiprināšanas lēmuma publicēšana reģiona Oficiālajā Vēstnesī pēc Itālijas iestāžu uzskata (saskaņā ar likumu par tiesību aktu publiskošanu ([6])) nozīmēja valsts pārvaldes iestāžu paziņojumu ieinteresētajām personām, ka viņu pieteikums finansējuma saņemšanai

([1]) OV C 140, 12.5.2001., 2. lpp.

([2]) Veneto reģiona 2000. gada 28. janvāra likums Nr. 5 par refinansēšanu un reģionālo likumu grozīšanu reģiona gada un daudzgadu budžeta izstrādei (2000. gada budžeta likums).

([3]) Sk. 1.piezīmi.

([4]) OV L 142, 2.6.1997., 22. lpp.

([5]) Veneto reģiona darbības programmas apstiprināšana bija Komisijas 1996. gada 2. oktobra lēmuma temats.

([6]) 1990. gada 7. augusta likums Nr. 241, GU (Oficiālais Vēstnesis), vispārējā sērija, Nr. 192 ar nosaukumu "Jauna kārtība administratīvo procedūru jomā un tiesībās piekļūt valsts pārvaldes dokumentiem".

par iesniegtajiem projektiem ir pieņemts; fakts, kas saskaņā ar tām pašām iestādēm sarakstā iekļautajiem uzņēmumiem pamatoti ļāva cerēt saņemt minēto atbalstu.

(9) Saskaņā ar Itālijas iestādēm ieguldījumus varēja sākt īstenot pēc projekta izdevumu pamatotības pārbaudes un – jebkurā gadījumā – pēc finansējuma pieteikuma iesniegšanas ([7]).

(10) Pusgada sarakstus bija paredzēts veidot, līdz izbeidzas Veneto reģiona darbības programmā (*POR Veneto*) norādītie finanšu līdzekļi. Ar reģiona pašvaldības 1999. gada 23. novembra Lēmumu Nr. 4102 ([8]) tika publicēts līdz 1999. gada 14. jūlijam iesniegto pieteikumu galīgais saraksts. Pieejamie finanšu resursi tika izlietoti pirms varēja finansēt visus sarakstā iekļautos projektus. Virkni projektu nevarēja finansēt, kaut arī ar minēto publikāciju apstiprināja, ka tie ir tiesīgi saņemt finansējumu.

(11) Šādos apstākļos līdzekļus ņēma no dažādiem finansēšanas avotiem (piemēram, no pārpalikušajiem atbalsta līdzekļiem, agromonetārajiem fondiem un tiem, kas ir saskaņā ar 1980. gada 31. oktobra reģionālā likuma Nr. 88 ([9]) 29. pantu), kā rezultātā no 150 pieņemtajiem atbilstīgajiem projektiem, kuri bija iekļauti pēdējā sarakstā, finansējumu nevarēja piešķirt 36 projektiem.

(12) Likuma LR 5/2000 35. pantā paredzēta tieši to 36 projektu finansēšana, par kuriem nevarēja saņemt valsts atbalstu 1994.-1999. gada plānošanas periodā, bet kuri tomēr bija iekļauti atlasīto projektu skaitā un no kuriem daži jau tika īstenoti.

(13) Atbalsta maksājumu finansēšanai paredzētais budžets ir ITL 5 miljardi (EUR 2 582 284), taču Itālijas iestādes apgalvoja, ka gadījumā, ja turpmāk kļūtu pieejami citi finanšu resursi, tās piešķirtu tiem pašiem projektiem citus finansējuma veidus. Atbalsta shēmu turpinātu īstenot, līdz izbeigtos pieejamie budžeta līdzekļi (sākotnēji norādītie vai vēlāk palielinātie).

(14) Paredzētais atbalsts netiks apvienots ar citiem atbalsta veidiem ar to pašu mērķi.

(15) Reģiona atbalsta pasākumam ir ārkārtas raksturs un tas ir tikai uz noteiktu laiku; tas attiecas uz projektiem, kas brīdī, kad tos apstiprināja ar publicēšanu minētajā sarakstā, nepārsniedz nozares robežas un ievēroja prasības, kas noteiktas Komisijas apstiprinātajā Veneto reģiona darbības programmā, kā arī Komisijas 1994. gada 22. marta Lēmumā 94/173/EK ([10]), ar ko nosaka atlases kritērijus investīcijām lauksaimniecības un mežsaimniecības produktu pārstrādes un tirdzniecības apstākļu uzlabošanā un ar ko atceļ Lēmumu 90/342/EEK, un Regulā (EK) Nr. 951/97, – normatīvi tiesību akti, pamatojoties uz kuriem Veneto reģiona iestādes apstiprināja finansējuma pieteikumus.

(16) Turklāt Itālijas iestādes precizēja, ka, kaut arī runa ir par 1994.–1999. gada plānošanas periodu, šajā gadījumā projektu saderību ar kopējo tirgu bija jāizvērtē, piemērojot Kopienas pamatnostādnes par valsts atbalstu lauksaimniecības nozarē ([11]) (še turpmāk *"pamatnostādnes"*), jo minētā valsts atbalsta shēma tika paziņota pēc pamatnostādņu stāšanās spēkā. Turklāt, Itālijas iestādes apņēmās ievērot *pamatnostādņu* 4.2. punktā izklāstītos nosacījumus, ierobežojumus un noteikumus, tas ir:

(a) atbalsta apjoms nedrīkst pārsniegt 40 % no attaisnotajiem ieguldījumiem,

(b) tiek izslēgts jebkāds atbalsts finansiālās grūtībās nonākušiem uzņēmumiem,

(c) lai uzņēmumi būtu tiesīgi saņemt atbalstu, tiem jāievēro minimālās prasības vides aizsardzības un dzīvnieku higiēnas un labturības jomā, ar piebildi, ka var saņemt arī atbalstu uzņēmumu pielāgošanai jaunajām prasībām vides aizsardzības un dzīvnieku higiēnas un labturības jomā,

(d) reģiona pašvaldība, sagādājot un pārbaudot attiecīgo produktu tirdzniecības līgumus, pārliecinās, vai produktiem, ar kuriem uzņēmums nodarbojas, ir normāls noiets tirgū.

(17) Attiecībā uz 16. punkta b), c) un d) apakšpunktā minētajiem nosacījumiem, Itālijas iestādes paziņoja, ka rīkosies saskaņā ar Veneto reģiona lauku attīstības plānu 2000.-2006. gadam (PSR Veneto) ([12]). Atbalstu piešķirs kapitāla subsīdijas veidā, nepārsniedzot 40 % no atbilstīgi pārbaudītiem attaisnotajiem izdevumiem un ievērojot nosacījumus, ierobežojumus un noteikumus, kas izklāstīti *pamatnostādņu* 4.2. punktā. Izdevumus saistībā ar šā panta piemērošanu pilnībā sedz reģiona pašvaldība, un summēt atbalstu ar jebkādiem spēkā esošiem atbalsta instrumentiem vai shēmām ir aizliegts.

(18) Atbalstu nesaņems projekti, kas neievēro vai nu tirgus kopīgajās organizācijās paredzētos aizliegumus un ierobežojumus vai tos, kas attiecas uz piena vai piena produktu aizvietotāju vai aizstājēju ražošanu un tirdzniecību.

([7]) Saskaņā ar 1991. gada 8. janvāra reģionālā likuma Nr. 1 (paziņots Komisijai kā valsts atbalsts Nr. N100/91, ko Komisija apstiprinājusi ar lēmumu SG (91) D/7024) 11. panta noteikumiem to pasākumu īstenošana, par kuriem prasa jebkāda veida valsts atbalstu, jāuzsāk pēc finansējuma pieteikuma iesniegšanas.

([8]) Veneto reģiona Oficiālais vēstnesis Nr. 112, 28.12.1999.

([9]) Šis likums nosaka atbalsta veidus struktūrām, kas nodarbojas ar lauksaimniecības un lopkopības produktu pārstrādi un aizsardzību (šie atbalsta veidi apstiprināti ar Komisijas 1980. gada 174. oktobra paziņojumu Nr. 16065).

([10]) OV L 79, 23.3.1994., 29. lpp.

([11]) OV C 232, 12.8.2000., 19 lpp.

([12]) Komisija plānu apstiprinājusi ar 2000. gada 29. septembra lēmumu Nr. C(2000) 2904.

III. **KOMISIJAS MINĒTIE ARGUMENTI SAISTĪBĀ AR PROCEDŪRAS UZSĀKŠANU**

(19) Komisija uzsāka EK Līguma 88. panta 2. punktā minēto procedūru, jo tai bija šaubas par jaunās ar LR 5/2000 35. pantu noteiktās atbalsta shēmas saderību ar Kopējo tirgu.

(20) Šaubas pamatoja fakts, ka atbalstu varēja piešķirt arī tiem uzņēmumiem, kuri jau bija veikuši ieguldījumus, kas bija paredzēti projektā, par kuru tie jau iesniedza finansējuma pieteikumu par 1994.-1999. plānošanas periodu, tātad, saistībā ar līdzfinansēta atbalsta shēmu.

(21) Tādējādi procedūras uzsākšanas brīdī Komisija nevarēja izslēgt, ka tas varētu būt atbalsts, kas piešķirts ar atpakaļejošu spēku par darbībām, kuras saņēmējs jau sācis veikt, tātad atbalsts, kam nav veicināšanas atbalsta elementa un ko tādēļ jāuzskata par darbības atbalstu, kura vienīgais mērķis ir atbrīvot saņēmēju no finansiāla sloga.

(22) Saskaņā ar pamatnostādņu 3.5. un 3.6. punktu par saderīgu ar kopējo tirgu var uzskatīt tādu atbalstu, kuram ir veicināšanas elements vai par kuru jāprasa ieguldījums no saņēmēja ([13]).

(23) Tādējādi šķita, ka paziņotajai atbalsta shēmai piemērojami pamatnostādņu 3.5. un 3.6. punkta noteikumi. Jo, pamatojoties uz informāciju, kas Komisijas rīcībā bija procedūras uzsākšanas brīdī, tā neuzskatīja, ka Itālijas iestāžu sniegtais pamatojums būtu bijis pietiekams, lai vai nu saistībā ar piešķiramo atbalstu par 1994.-1999. gada plānošanas periodu, vai saistībā ar paziņoto atbalsta shēmu pierādītu, ka pastāv juridiskas saistības attiecībā pret (potenciālajiem) saņēmējiem, kas būtu varējušas radīt tiem likumīgas cerības, un tādējādi tam būtu piemitis vajadzīgais stimuls, lai uzsāktu darbus.

(24) Komisija uzskatīja, ka likumīgās cerības saņemt finansējumu par 1994.-1999. gada plānošanas periodu sarakstā iekļautajiem uzņēmumiem nav varējis radīt ne "likums par tiesību aktu publiskošanu" ([14]), ne Veneto reģiona iestāžu ieinteresētajām personām nosūtītās vēstules par viņu iesniegtā finansējuma pieteikuma ([15]) saņemšanu, ne arī pastāvošā "prakse", saskaņā ar kuru reģiona iestādes vienmēr piešķīrušas gaidīto finansējumu par tiem projektiem, kuri pēc to izvērtēšanas un pēc reģiona pašvaldības apspriedes lēmuma ir tikuši iekļauti valsts finansējumam atbilstīgo projektu sarakstā.

(25) Komisija uzskata, ka reģiona iestādēm nav juridiska pienākuma attiecībā pret derīgajiem finansējuma saņemšanas pieteikumiem, kas iekļauti Veneto reģiona Oficiālajā Vēstnesī publicētajā sarakstā par 1994.-1999. gada plānošanas periodu, un ka tādēļ ieinteresēto uzņēmumu likumīgās cerības nav pamatotas. To, ka iepriekšminētā stimula trūka, apstiprina šādi apsvērumi: uzņēmumi, kas atbilda finansējuma saņemšanas prasībām, nesaņēmuši faktisku finansējumu no kompetentajām iestādēm, neko nav darījuši, lai, pamatojoties uz Itālijas valsts administratīvajām tiesībām, aizstāvētu savas tiesības, kuras tiem pēc reģiona iestāžu uzskata pienākas. Komisija uzskata, ka apelācija nav iesniegta, jo, tā kā šai lietā nav tāda pienākuma, kas juridiski saistītu reģiona iestādes, iespējamajiem saņēmējiem, visticamāk, nav bijušas tiesības prasīt minētā atbalsta izmaksāšanu.

(26) Komisija ir izteikusi šaubas par to, ka atbalstu attiecībā uz izdevumiem, kas radušies, pirms saņemts apstiprinājums par projektu pieņemšanu, varētu vēl uzskatīt par attīstības atbalstu, kas veicina atsevišķu saimniecisko darbību attīstību EK Līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunkta nozīmē. Saskaņā ar Komisijas pastāvīgo praksi, ko apstiprina Eiropas Kopienu Tiesa ([16]), atbalstu var uzskatīt par tādu, kas veicina atsevišķu saimniecisko darbību vai atsevišķu tautsaimniecības jomu attīstību, vienīgi tad, ja Komisija konstatē, ka bez šāda atbalsta ar tirgus likumu darbību vien nevarētu panākt no saņēmējiem uzņēmumiem, ka tie rīkotos tā, lai veicinātu noteiktā mērķa sasniegšanu. Konkrētajā gadījumā ir skaidrs, ka uzņēmumi attiecīgos ieguldījumus ir īstenojuši bez atbalsta.

(27) Cits iemesls, kura dēļ Komisija uzskatīja, ka vajadzīgā stimula pastāvēšana ir apšaubāma, attiecas uz sarakstu veidošanu. Veneto reģiona pašvaldības 1993. gada Lēmumā Nr. 4202 noteikts, ka finansējuma pieteikumi katru gadu jāiesniedz reģiona pašvaldībā no 31. janvāra līdz 30. septembrim; pēc tam tiek izveidots iesniegto pieteikumu

([13]) Sk. īpaši šādus gadījumus: C1/98 (ex N750/B/95) par valsts atbalsta shēmu, ko Itālija noteikusi to produktu ražošanai, pārstrādei un tirdzniecībai, kas uzskaitīti EK Līguma I pielikumā (Sicīlijas reģiona 1995. gada 27. septembra likums Nr. 68); C 36/98 par atbalsta shēmu, ko Itālija plānos īstenot to mazo un vidējo uzņēmumu labā, kuri darbojas 1. mērķa reģionos; C 70/98 par atbalsta shēmu, ko Itālija (Markes reģions) paziņojusi un kas attiecas uz grozījumiem vienotajā plānošanas dokumentā 1994.-1999. gadam par atbalstu no Kopienas struktūrfondiem 5.b mērķa reģionos.

([14]) Sk. 6. piezīmi.

([15]) Itālijas iestādes aprobežojās ar to, ka tehniski–administratīvas izmeklēšanas nolūkos nosūtīja potenciālajam saņēmējam tās vēstules (datētas ar 1999. gada 1. aprīli) kopiju, ar kuru tas tiek informēts, ka viņa pieteikums ir saņemts īpašā birojā (kas agrorūpniecības nozarē atbild par atbalstu no struktūrfondiem); šāda paziņošana ir obligāta saskaņā ar minēto likumu par valsts pārvaldes tiesību aktu publiskošanu (sk. 6. piezīmi).

([16]) Sk. konkrēti Eiropas Kopienu Tiesas 1980. gada 17. septembra spriedumu lietā C-730/79 – Philip Morris pret Komisiju, Krājums [1980], 2671. lpp.

saraksts, pie kam par nepieņemtajiem pieteikumiem, tiem neatbilstot noteiktajām prasībām, obligāti jāpaziņo ieinteresētajām personām. Ja šā mehānisma darbība būtu jāinterpretē minētajā virzienā, tad varētu secināt, ka attiecīgā pusgadā iesniegto pieteikumu saraksta izveide būtu varējusi ļaut reģiona iestādēm precīzi aprēķināt un regulāri atjaunināt vēl pieejamos resursus, tas būtu ļāvis izvairīties no jaunu sludinājumu publicēšanas un jaunu pieteikumu pieņemšanas pieejamo resursu nepietiekamības dēļ.

(28) Cits iemesls, kura dēļ Komisija uzskatīja, ka vajadzīgā stimula pastāvēšana ir apšaubāma, attiecas uz budžeta dotāciju, kas paredzēta attiecīgā likuma 35. pantā, atbalsta precīzu intensitāti un summu. Pieejamie finanšu līdzekļi, kas pēc reģiona pašvaldības paziņojuma bija ITL 5 miljardi jeb EUR 2,5 miljoni, būtu pietikuši tikai tam, lai finansētu nelielu daļu no izdevumiem, kas potenciālajiem saņēmējiem jau radušies (aptuveni ITL 70 miljardi jeb EUR 35 miljoni); tādēļ nav saprotams, kāpēc Itālijas iestādes īpaši norādīja, ka "ieguldījums kapitāla dotācijas veidā nepārsniegs pārbaudītās attaisnotās izmaksas", jo, pamatojoties uz Komisijas rīcībā esošiem faktiem, atbalsta intensitāte šķiet esam mazāka par 10 % ([17]). Tas, ka tik neliela atbalsta likme Itālijas iestādēm šķiet pietiekama, lai nodrošinātu vajadzīgo stimulu, kurpretim 1994.-1999. gada Veneto reģiona darbības plānā tāda paša veida projektiem ir bijusi vajadzīga daudz augstāka atbalsta likme ([18]), vēlreiz norāda, ka projektiem, kurus plāno subsidēt, trūkst vajadzīgā stimula.

(29) Turklāt jaunākā papildu informācija (reģistrēta 2001. gada 30. janvārī) ietvēra datus, kas neatbilda tiem, kuri bija saņemti agrāk:

(a) vispirmām kārtām kopējā sarakstā bija 134 projekti, kuri tika uzskatīti par atbilstīgiem finansējumam, un nevis 150; no tiem 36 projekti bija vēl jāfinansē;

(b) bez tam ir pretruna attiecībā uz saņēmēju īstenoto ieguldījumu precīzo summu – saskaņā ar jaunākajiem datiem summa būtu ITL 120 081 miljoni un nevis ITL 70 000 miljoni, kā paziņots iepriekš.

(30) Vēl bija jānoskaidro arī atbalsta pasākuma ilgums: sākumā Itālijas iestādes paziņoja, ka pasākumam ir izņēmuma raksturs un tā īstenošanas laiks ir ierobežots (sk. 15. punktu). Tas ir pretrunā ar citiem šo pašu iestāžu paziņojumiem ([19]) attiecībā uz iespēju piešķirt turpmāku finansējumu par tiem pašiem projektiem. Patiešām, sākotnējā paziņojumā bija norādīts šādi: "ja pēc pieteikumu papildus veiktās pārbaudes izrādītos, ka vajadzīgi papildu fondi, tiem nevajadzētu pārsniegt stingri noteikto apjomu, kāds nepieciešams atlikušajiem pieteikumiem par 1994.-1999. gada plānošanas periodu". Tādēļ minētās reģiona iestādes apņēmās paziņot tos gadījumus, attiecībā uz kuriem nevar piemērot Komisijas 1994. gada 22. februāra Paziņojumā Nr. 54/94/D24823 paredzēto noteikumu par 20 %. Šāda iespēja paredzēt turpmākus finansējuma avotus un iespējamā izmaksāšanas kārtība nav minēta Veneto reģiona sniegtajā papildu informācijā un šķiet esam pretrunā ar informāciju, kas norāda uz to, ka paziņotais pasākums ir vienreizējs.

(31) Visbeidzot, Itālijas iestādes apgalvoja, ka projektus, par kuriem 1994.-1999. gada plānošanas perioda laikā tika iesniegti un pieņemti finansējuma pieteikumi, bet attiecībā uz kuriem darbi vēl nav uzsākti, finansēs saskaņā ar Veneto reģiona jauno 2000.-2006. gada Lauku attīstības plānu tad, kad būs pārbaudīta to atbilstība jaunajiem Kopienas noteikumiem lauksaimniecības nozarē. Šādu apgalvojumu ir grūti savienot ar datiem par galīgo kopējo sarakstu (proti, attiecībā uz pieteikumiem, par kuriem ir tiesības piešķirt finansējumu), kas nosūtīti kopā ar jaunāko papildu informāciju (reģistrētu 2001. gada 30. janvārī). No 134 projektu kopējā skaita 20 ir tikuši finansēti no agromonetārajiem fondiem, 10 – no pārpalikušajiem atbalsta līdzekļiem, 54 – saskaņā ar reģionālo likumu Nr. 88/80, 4 – saskaņā ar dekrētu Nr. 173/98 un 10 anulēti. Pamatojoties uz šiem datiem, jāfinansē vēl 36 projekti: pat ja varētu paredzēt finansējumu saskaņā ar jauno 2000.-2006. gada Lauku attīstības plānu, tomēr nav skaidrs, uz kādiem "iepriekšējā plānošanas perioda pieteikumiem" Itālijas iestādes atsaucas.

(32) Komisija paturēja sev tiesības izskatīt jautājumu gan par agromonetārā atbalsta līdzekļu, gan arī par pārpalikušo finanšu resursu izmantošanu: šo finansējuma avotu izmantošana varētu būt uzskatāma par atbalsta atļaušanas lēmumu ļaunprātīgu izmantošanu vai, iespējams, par to pat nav paziņots Komisijai.

IV. ITĀLIJAS UN IEINTERESĒTO TREŠO PERSONU APSVĒRUMI

(33) Pēc procedūras uzsākšanas saskaņā ar EK Līguma 88. panta 2. punktu Itālija ar 2001. gada 22. jūnija vēstuli paziņoja Komisijas dienestiem savus apsvērumus par apskatāmo atbalstu. No ieinteresētajām trešām personām Komisija nekādus komentārus nav saņēmusi.

(34) Savā atbildē Itālijas iestādes vispirms sniedza pārskatu par administratīvo procedūru, kuru lietoja atbalsta piešķiršanai 1994.-1999. gada plānošanas periodā, lai pierādītu, ka tā pati procedūra rada juridiskas saistības attiecībā pret potenciālajiem finansējuma saņēmējiem un tādējādi būtu varējusi radīt tiem (un pamatot) likumīgas cerības un, tātad, vajadzīgo stimulu darbu uzsākšanai pirms atbalsta saņemšanas. Salīdzinājumā ar sniegto aprakstu pirms procedūras uzsākšanas Itālijas iestādes precizēja, ka uzņēmumi pēc to iekļaušanas agrorūpniecības atbalsta pasākumiem atbilstīgo

([17]) Veneto reģiona pašvaldības rīcībā esošā summa – 5 miljardi Itālijas liru – veido mazāk nekā 10 % no saņēmēju īstenoto ieguldījumu kopsummas (70 miljardi Itālijas liru).

([18]) Ar Regulu 951/97 maksimālā atļautā atbalsta likme tiem ieguldījumiem, kuri īstenoti reģionā, kas nav 1. mērķa reģions, tika noteikta 55 %.

([19]) Sk. procedūras uzsākšanas vēstules 9. punktu.

uzņēmumu vienotajā sarakstā var pamatoti sagaidīt reģiona pašvaldības finansējumu. Tiklīdz vajadzīgie resursi kļuva pieejami (vai nu no reģiona budžeta saskaņā ar Veneto reģiona likuma Nr. 88/1980 29. pantu vai no Veneto reģiona lauksaimniecības atbalsta programmas (LAP) saskaņā ar Padomes 1990. gada 29. marta Regulu (CEE) Nr. 866/90 par lauksaimniecības produktu pārstrādes un tirdzniecības apstākļu uzlabošanu ([20]) un Regulu 951/97, vai arī no valsts budžeta – no pārpalikušajiem atbalsta līdzekļiem un agromonetārajiem fondiem), reģiona pašvaldība ar īpašu administratīvu lēmumu atlasīja uzņēmumus finansējuma piešķiršanai pēc prioritātes kritērija un no šiem uzņēmumiem – tos, kuru pieteikumi veicināja pilnīgu pieejamo summu izmantošanu.

(35) Tādējādi reģiona rīcībā bija projektu rezerve, kurus piemērotā brīdī varēja ātri sākt īstenot, tiklīdz bija pieejami finanšu resursi. Veneto reģiona iestādes uzskata, ka, lai gan nav tūlīt pieejamu resursu, atbalsta saņemšanai atbilstīgo projektu saraksta sagatavošana, paredzot turpmāk finansējuma faktisku saņemšanu, nav pretrunā Kopienas tiesību aktiem.

(36) Saskaņā ar kompetentajām iestādēm sarakstā vēl palikušajiem 36 projektiem/uzņēmumiem var piemērot LR 5/2000 35. panta noteikumus. Šos projektus/uzņēmumus pārbaudīja no jauna, un divi no tiem tika nolikti arhīvā sakarā ar to neatbilstību pamatnostādnēm. Turklāt kompetentās iestādes apgalvo, ka 15 uzņēmumi iesnieguši pieteikumu saskaņā ar Veneto reģiona Lauku attīstības plānu 2000.-2006. gadam – pasākums Nr. 7 (Lauksaimniecības produktu pārstrādes un tirdzniecības apstākļu uzlabošana) —, atsacīdamies no iepriekšējiem pieteikumiem, ja tiem piešķirs finansējumu jaunajā 2000.–2006. gada plānošanas periodā. Reģiona pašvaldība neizslēdz, ka citi uzņēmumi atsacīsies no projektiem, jo dažādu iemeslu dēļ tie vairs nav ieinteresēti piedalīties sākotnējā projektā. Tādēļ potenciālo izskatāmā atbalsta saņēmēju skaits būtu samazinājies uz pusi salīdzinājumā ar sākotnējo sarakstu.

(37) Itālijas iestādes uzskata, ka EK Līguma 88. panta 2. punktā paredzētās procedūras uzsākšanas vēstulē paustajam Komisijas viedoklim nav juridiskā pamata, un tas ir pretrunā pat ar pašā Komisijā pieņemto praksi.

(38) Komisija uzsāka procedūru attiecībā uz izskatāmo atbalstu, jo to varēja piešķirt arī uzņēmumiem, kas vēl bija sarakstā un kas bija sākuši īstenot vai īstenojuši ieguldījumus pēc atbalsta pieteikuma iesniegšanas par 1994.–1999. gada plānošanas periodu. Komisija patiešām uzskata, ka, ņemot vērā to, ka reģiona pašvaldībai nav juridisku saistību pret potenciālajiem atbalsta saņēmējiem, ar atpakaļejošu spēku piešķirtajam atbalstam nav vajadzīgā stimula, un tādēļ tas jāuzskata par darbības atbalstu, kas nav saderīgs ar kopējo tirgu.

([20]) OV L 91, 6.4.1990., 1. lpp.

(39) Itālijas iestādes uzskata, ka gan pamatnostādņu 3.6. punkts ([21]), gan tas, kā to piemēroja Komisija ([22]), radīja likumīgās cerības sagaidīt finansējuma piešķiršanu jau brīdī, kad attiecīgais pieteikums bija iesniegts kompetentajā iestādē. Šajā gadījumā tas pats Veneto reģiona pašvaldības lēmums Nr. 4202/93, nosakot pieteikumu iesniegšanas un saraksta veidošanas kārtību un atsaucoties uz Veneto reģiona likuma Nr. 1/1991 ([23]) noteikumiem, nodrošināja potenciālajiem saņēmējiem atbilstību valsts atbalsta saņemšanai par veiktajiem ieguldījumiem pēc pieteikuma iesniegšanas, taču pirms atbalsta piešķiršanas. Turklāt atbalsta prasītāju likumīgo tiesisko paļāvību pieteikuma iesniegšanas brīdī stiprināja tas, ka attiecīgo uzņēmumu iekļāva finansējuma saņemšanai atbilstīgo sarakstā.

(40) Turklāt potenciālie atbalsta saņēmēji, apzinādamies, ka pareizi iesnieguši savus pieteikumus un ka atbilst likumā noteiktajām prasībām, varēja pamatoti sagaidīt, ka to pieteikumi tiks pieņemti, kas vēlāk arī apstiprinājās, kad tos iekļāva sarakstā, kaut arī vēl bija jāgaida finansējuma piešķiršana.

(41) Itālijas iestādes atgādina arī to, ka Komisija mēdz piekrist jau apstiprinātu atbalsta shēmu termiņa pagarināšanai, lai ļautu īstenot šajās atbalsta shēmās noteiktos mērķus ([24]), kā to būtībā arī prasa šīs iestādes, iesniedzot izskatāmo atbalsta shēmu, kas noteikta ar LR 5/2000 35. pantu. Citiem vārdiem sakot, saskaņā ar Itālijas iestādēm tāds atbalsts ir saderīgs ar EK Līgumu, ar nosacījumu, ka tas piešķirts ne vēlāk kā 1999. gadā, tas ir, kamēr ir spēkā atbalsta shēma vai shēmas, attiecībā uz kurām iesniegti finansējuma pieteikumi.

(42) Minētās Itālijas iestādes paskaidro, ka Itālijas administratīvajās tiesībās paredzēta iespēja vērsties pie administratīvā tiesneša, lai apstrīdētu valsts administrācijas lēmumus, kas aizskar ne vien subjektīvās tiesības, bet arī likumīgās intereses. Likumīgās intereses definē kā privātpersonu intereses attiecībā uz pareizu varas lietošanu no valsts pārvaldes puses gan jautājumā par privātpersonu tiesību jomas paplašināšanu (“*interessi pretensivi*” – intereses vērsties

([21]) Pamatnostādņu 3.6. punktā paredzēts, ka “atbalstam, kas piešķirts ar atpakaļejošu spēku par darbībām, kuras saņēmējs jau sācis veikt, nepiemīt vajadzīgā stimula, un tādēļ tas jāuzskata par darbības atbalstu, jo tā vienīgais mērķis atbrīvot saņēmēju no finansiāla sloga. Tādēļ visās atbalsta shēmās, izņemot kompensējamu atbalstu, jāparedz, ka nedrīkst piešķirt atbalstu par darbu, kurš ir iesākts, vai darbību, kura tiek veikta pirms pienācīga atbalsta pieteikuma iesniegšanas attiecīgajai kompetentajai iestādei.”

([22]) Lēmums 2000. gada 28. novembrī SG(2000) D/108799 (atbalsts N 226/2000), 2001. gada 13. marta Lēmums SG(2001) D 286857 (atbalsts N 729/a/2000), 2001. gada 28. februāra Lēmums SG (2001) D/286508 un 2000. gada 4. augusta Lēmums SG(2000) D/105958.

([23]) Likuma 11. pantā paredzēts, ka “uzņēmuma darbības plānā iekļauto pasākumu īstenošana… var notikt arī pirms atbalsta piešķiršanas, ja vien šo īstenošanu sāk pēc tā pieteikuma iesniegšanas, ar kuru iecerēts saņemt attiecīgo atbalstu.”

([24]) Atbalsts N 63/2001 un atbalsts N 24/2001.

ar pretendēšanu pret administrāciju), gan arī jautājumā par tai uzlikto procedurālo saistību pareizu piemērošanu (*"interessi procedimentali"* – procedūras intereses), kas konkrēti paredzētas likumā Nr. 241/1990 (likums par valsts pārvaldes lēmumu publiskošanu). Saskaņā ar Itālijas Kasācijas tiesas judikatūru ([25]) privātpersona var iesniegt prasību administratīvajā tiesā ne tikai, lai atceltu valsts pārvaldes lēmumu, kas aizskar kādu no tās likumīgajām interesēm vai subjektīvajām tiesībām, bet arī, lai panāktu kāda sagaidāma pasākuma pieņemšanu un kompensāciju par tai nodarīto kaitējumu minētā lēmuma pieņemšanas vai nepieņemšanas dēļ.

(43) Šai gadījumā to (valsts finansējuma) prasītāju likumīgajām interesēm, kuri vēl palikuši sarakstā, varētu būt pretendēšanas raksturs, jo tie pamatoti sagaidīja savu tiesību jomas paplašināšanu, attiecinot tās uz atbalsta piešķiršanas pasākumu.

(44) Pamatojoties uz iepriekšminēto Kasācijas tiesas judikatūru, Itālijas iestādes neizslēdz iespēju, ka administratīvais tiesnesis, pie kura varētu vērsties, nolemj piespriest Veneto reģiona administrācijai samaksāt par nodarīto kaitējumu.

(45) Itālijas iestādes apgalvo, ka neviens no sarakstā vēl esošajiem atbalsta finansējuma saņemšanai atbilstīgajiem uzņēmumiem nav iesniedzis prasību administratīvajam tiesnesim, jo pamatoti sagaida atbalsta piešķiršanu. Lai vērstos pret Veneto reģiona pašvaldību, minētajiem uzņēmumiem vajadzētu apliecināt, ka tie ir ieinteresēti celt prasību tiesā tādas rīcības dēļ, kas faktiski nodara tiem kaitējumu. Šādu rīcību Itālijas iestādes saskata finansējuma nepiešķiršanas faktā un tam sekojošajā saraksta anulēšanā: likumīgi apstrīdama varētu būt vienīgi atbalsta atsaukšana vai lēmuma 4102/99 atcelšana, jo tas aizskar prasītāju likumīgās un pamatotās cerības sagaidīt piešķirtās summas saņemšanu.

(46) Attiecībā uz Komisijas izteiktajām šaubām par agromonetārā atbalsta un citām lauksaimniecības nozarēm iedalīto pārpalikušo atbalsta līdzekļu ("overbooking") izmantošanu, par ko bija minēts procedūras uzsākšanas vēstules 31. punktā, Itālijas iestādes precizē, ka:

(a) atbalsta shēma pasākumiem agrorūpniecības nozarē, kura minēta Regulā (EK) Nr. 951/97 un kurā izmantoja finanšu līdzekļus no Itālijas liras revalvācijas fondiem saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 724/97 ([26]), atbilst Itālijas darbības programmai, ko Komisija apstiprināja ar 1998. gada 2. jūlija oficiālo vēstuli Nr. 5372;

(b) citām lauksaimniecības nozarēm iedalīto pārpalikušo atbalsta līdzekļu summas nāk no kvotu finansējuma papildus tām, kas jau piešķirtas no Rotācijas fonda Kopienas politiku īstenošanai Regulā (EK) Nr. 951/97 minētajai Veneto reģiona darbības programmai, jo tā veido juridisku pamatu, kā to Komisija apstiprināja ar 1996. gada 2. oktobra Lēmumu (EK) C/96 2598.

(47) Itālijas iestādes nepiekrīt atbalsta aprēķina metodei un Komisijas spriešanas loģikai procedūras uzsākšanas vēstules 27. punktā. Iedalīto summu (ITL 5 miljardi jeb EUR 2,5 miljoni) izmantos, lai nodrošinātu pasākuma nozīmīgumu, proti, tā būs 30 % apmērā no atbalsta attaisnotajiem ieguldījumiem, respektīvi ITL 15 miljardi jeb EUR 7,5 miljoni. Iepriekš norādīto attaisnoto ieguldījumu summa bija tikai teorētiska, jo jāveic vēl projektu tehniskā pārvērtēšana, jauna procedūru analīze, no jauna jāpārbauda saņēmēju atbilstība, vēlreiz jānosaka ieguldījumu apjomi, utt. Šī pārskatīšana būtu jāveic tad, kad būs noteiktas konkrētas finansēšanas perspektīvas, lai novērstu papildu kaitējumu potenciālajiem saņēmējuzņēmumiem.

(48) Attiecībā uz ieguldījumiem, kuri vēl ir Veneto reģiona 2000.-2006. gada lauku attīstības plāna sarakstā finansēšanai no šā reģiona rīcībā nodotajiem fondiem (15 sarakstā iekļautie uzņēmumi iesniedza pieteikumu saistībā ar minēto LAP, sk. 32. punktu), Itālijas iestādes apstiprināja, ka tos varēs finansēt tiktāl, cik tie atbilst visiem minētajā LAP noteiktajām prasībām, tostarp prasībai, lai darbi, par kuriem prasa finansējumu, nebūtu vēl uzsākti.

V. ATBALSTA NOVĒRTĒJUMS

(49) Saskaņā ar EK Līguma 87. panta 1. punktu, ar kopējo tirgu nav saderīgs nekāda veida atbalsts, ko sniedz dalībvalstis, vai atbalsts, ko sniedz, izmantojot valsts līdzekļus, ja tas traucē konkurenci vai rada konkurences traucējumu draudus, radot labvēlīgākus apstākļus atsevišķiem uzņēmumiem vai atsevišķu preču ražošanai, ja tas ietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm. Minētajā lēmumā paredzētie pasākumi atbilst šai definīcijai turpmāk uzskaitīto iemeslu dēļ.

(50) Ņemot vērā to, ka Itālijas ražotā produkcija ir aptuveni 14,07 % no Eiropas lauksaimniecības produkcijas kopajoma ([27]), apskatāmie atbalsta pasākumi, kurus finansē no Veneto reģiona fondiem, rada labvēlīgākus apstākļus dažiem uzņēmumiem un uzņēmējiem (lauksaimniecības produktu pārstrādes un tirdzniecības nozares uzņēmumi) un var ietekmēt tirdzniecību.

(51) Taču EK Līguma 87. panta 2. un 3. punktā paredzētajos gadījumos dažus pasākumus izņēmuma kārtā var uzskatīt par saderīgiem ar kopējo tirgu.

(52) Konkrētajā gadījumā, ņemot vērā iepriekš aprakstīto pasākumu veidu, vienīgā atkāpe, uz kuru var atsaukties, ir EK līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunktā paredzētā atkāpe, saskaņā ar kuru ar kopējo tirgu var būt saderīgs tāds atbalsts, kas veicina atsevišķu saimniecisko darbību vai

([25]) Kasācija tiesa, Apvienotās palātas 500/1999.
([26]) OV L 108, 25.4.1997., 9. lpp.
([27]) Saskaņā ar jaunākajiem Eurostat rīcībā esošajiem datiem par 2003. gadu, tātad attiecībā uz 15 ES valstīm.

atsevišķu tautsaimniecības jomu attīstību, ja šādam atbalstam nav tāds nelabvēlīgs iespaids uz tirdzniecības apstākļiem, kas būtu pretrunā vispārējām interesēm.

(53) Lai varētu piemērot EK Līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunktā paredzēto atkāpi, atbalstam ieguldījumiem lauksaimniecības produktu pārstrādes un tirdzniecības nozarē jāatbilst attiecīgajiem noteikumiem, kas noteikti Komisijas 2003. gada 23. decembra Regulā (EK) Nr. 1/2004 par EK Līguma 87. un 88. panta piemērošanu attiecībā uz valsts atbalstu maziem un vidējiem uzņēmumiem, kas nodarbojas ar lauksaimniecības produktu ražošanu, pārstrādi un tirdzniecību ([28]). Ja šī regula nav piemērojama vai atbalsts neatbilst visām prasībām, tad šo atbalstu jāizvērtē saskaņā ar attiecīgajiem noteikumiem Kopienas pamatnostādnēs attiecībā uz valsts atbalstu lauksaimniecības jomā.

(54) Tā kā attiecīgā atbalsta shēma neaptver tikai mazos un vidējos lauksaimniecības uzņēmumus, šajā gadījumā Regula (EK) Nr. 1/2004 nav piemērojama. Tādēļ atbalsta atbilstības izvērtēšana jāveic, pamatojoties uz Kopienas pamatnostādnēm, un jo īpaši uz pamatnostādņu 3.5., 3.6. un 4.2. punktu.

(55) Saskaņā ar pamatnostādņu 3.5. un 3.6. punktu Komisija uzskata, ka atbalsta pasākumiem, lai tie būtu saderīgi ar kopējo tirgu, jāietver vajadzīgais stimuls vai jāprasa ieguldījums no saņēmēja, un ka atbalstam, kas piešķirts par darbību, kurus saņēmējs jau sācis veikt, neietver vajadzīgo stimulu un tādēļ to jāuzskata par darbības atbalstu. Tādēļ visās atbalsta shēmās, izņemot kompensējamu atbalstu, jāparedz, ka nedrīkst piešķirt atbalstu par darbu, kurš ir iesākts, vai darbību, kura tiek veikta pirms pareizi sagatavota atbalsta pieteikuma iesniegšanas attiecīgajai kompetentajai iestādei.

(56) Atbalsta shēmā, kas noteikta ar LR 5/2000 35. pantu, paredzēta tikai to agrorūpniecības uzņēmumu projektu finansēšana, kas, iesnieguši pieteikumu līdzfinansētā atbalsta līdzekļu saņemšanai 1994.–1999. gada plānošanas periodā, ir tikušu pasludināti par atbilstīgiem finansējumam un iekļauti īpašā Veneto reģiona iestāžu izveidotā sarakstā, taču nav faktiski saņēmuši finansējumu valsts fondu līdzekļu trūkuma dēļ (še turpmāk sarakstā palikušie projekti). Par dažiem sarakstā palikušajiem projektiem ieguldījumus sāka veikt pēc finansējuma pieteikumu iesniegšanas par 1999. gada plānošanas periodu.

(57) Komisija, pamatojoties uz oficiālajā izmeklēšanas procedūrā gūto informāciju, uzskata, ka paziņotais pasākums ir saderīgs ar kopējo tirgu, bet, lai varētu izmantot paziņotajā shēmā paredzētos atbalsta līdzekļus, visiem sarakstā palikušajiem projektiem jāatbilst pamatnostādņu 4.2. punkta noteikumiem. Tādējādi atbalstu varēs piešķirt tikai:

(a) ekonomiski rentabliem uzņēmumiem;

(b) uzņēmumiem, kas ievēro minimālās prasības attiecībā uz vides aizsardzību, dzīvnieku higiēnu un labturību;

(c) tad, ja atbalsta intensitāte nepārsniedz 50 % no attaisnoto ieguldījumu summas 1. mērķa reģionos un 40 % – pārējos reģionos;

(d) ja attaisnotie izdevumi attiecas uz nekustamā īpašuma, jaunu mašīnu un iekārtu būvniecību, iegādi vai uzlabošanu un ja vispārējās izmaksas nepārsniedz 12 % no minētajiem izdevumiem;

(e) ja ir pietiekami pierādījumi, ka minētajiem produktiem būs normāls tirgus noiets. Piešķirot atbalsta līdzekļus, Itālijas iestādēm jāņem vērā iespējamos ražošanas vai Kopienas atbalsta ierobežojumus, ko paredz tirgus kopīgās organizācijas. Jo īpaši tas attiecas uz turpmāk norādīto. Atbalstu nesaņems projekti, kas neievēro vai nu tirgus kopīgajās organizācijās paredzētos aizliegumus un ierobežojumus vai tos, kas attiecas uz piena vai piena produktu aizvietotāju vai aizstājēju ražošanu un tirdzniecību.

(58) Izņēmuma kārtā atbalstu varēs saņemt tie ieguldījumu projekti, par kuriem pieteikumi iesniegti par plānošanas periodu, kas beidzās 1999. gada 31. decembrī, un kurus tad uzskatīja par atbalstam atbilstīgiem, bet kurus neizskatīja finanšu līdzekļu trūkuma dēļ; atbalstu varēs saņemt tikai tie ieguldījumu projekti, kuri īstenoti pēc finansējuma pieteikumu iesniegšanas kompetentajās iestādēs.

(59) Komisija uzskata, ka atbilstīgi ir arī 59. punktā norādītie ieguldījumi pēc tās dokumentācijas izskatīšanas, kura attiecas uz administratīvo procedūru, ko kompetentās iestādes lietojušas atbalsta piešķiršanai par 1994.-1999. gada plānošanas periodu un saskaņā ar tobrīd pastāvošo interpretēšanas praksi ([29]). Saskaņā ar šādu praksi atbalstam, kurš saistībā ar tādu atbalsta shēmu, kas uzskatāma par kādas iepriekšējas shēmas papildinājumu, piešķirts par darbībām, kuras saņēmējs jau sācis veikt pēc finansējuma pieteikuma iesniegšanas sakarā ar iepriekšējo konkursu, piemīt vajadzīgais stimuls, un tādēļ to nevar uzskatīt par darbības atbalstu, ar nosacījumu, ka pēc pareizi sagatavota finansējuma pieteikuma iesniegšanas kompetentajās iestādēs un pēc tam, kad tās atzinušas pieteikto projektu par atbilstīgu finansējuma saņemšanai, darbi ir jau sākušies vai darbības ir jau uzsāktas.

(60) Komisija uzskata par lietderīgu atgādināt Itālijas iestādēm, ka saskaņā ar tās pašreizējo interpretēšanas praksi tādu atbalstu, kas piešķirts par darbībām, kuras uzsāktas pēc pieteikuma iesniegšanas kompetentajās iestādēs, bet pirms tam, kad šis pieteikums pieņemts ar tiesību aktu, kas attiecībā pret (potenciālajiem) saņēmējiem valsts pārvaldei ir juridiski saistošs ([30]), Komisija sliecas atzīt par vajadzīgā stimula zaudējušu.

([28]) OV L 1, 1.1.2004. 1. lpp.

([29]) Līdzīgu atzinumu Komisija jau ir izteikusi par atbalstu N 715/1999 2000. gada 2. augusta vēstulē SG(2000) D/105754.

([30]) Regulas (EK) Nr. 1/2004 17. panta noteikumi ieturēti tādā pašā garā, sk. 20 piezīmi.

(61) Attiecībā uz Itālijas iestāžu izmantoto agromonetāro atbalsta līdzekļu un citām lauksaimniecības nozarēm iedalīto pārpalikušo atbalsta līdzekļu ("overbooking") piešķiršanu to projektu finansēšanai, kuri palikuši sarakstā pirms 1999. gada 31. decembra, Itālijas iestādes atgādinājušas, ka Regulā (EK) Nr. 951/97 paredzēto un Veneto reģiona pašvaldības plānoto pasākumu veikšanai izmantot finanšu līdzekļus no Itālijas liras revalvācijas fondiem saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 724/97 Komisija apstiprinājusi ar 1998. gada 2. jūlija oficiālo vēstuli Nr. 5372; citām lauksaimniecības nozarēm iedalīto pārpalikušo atbalsta līdzekļu summas ņemtas no to kvotu finansējuma, kas ir papildus tām, kuras Veneto reģionam jau piešķirtas no Rotācijas fonda Kopienas politiku īstenošanai. Tādēļ Komisija secina, ka ļaunprātīgi izmantoti nav tikuši ne lēmumi par atbalsta atļauju, ne arī paziņotās atbalsta shēmas, jo finansējums piešķirts par pasākumiem, kas bijuši paredzēti tai laikā spēkā esošajā lauku attīstības plānā.

(62) Attiecībā uz to, ka atbalsta shēma ir vienreizēja ("una tantum"), kompetentās iestādes paskaidroja, ka šo teicienu lieto tādā nozīmē, ka atbalstu nevar summēt ar citu atbalstu, ka to piešķir tikai sarakstā palikušajiem uzņēmumiem un ka to nevar izmantot citām darbībām: tiklīdz saraksts būs beidzies, atbalsta shēmai vairs nebūs juridiska un finansiāla spēka. Kompetentās iestādes norādīja sākotnējo finansējuma summu – aptuveni EUR 2,5 miljoni, paturot iespēju to palielināt no citiem avotiem tad, ja šī summa izrādīsies nepietiekama, lai atbilstīgajiem projektiem būtu nozīmīga valsts atbalsta daļa. Kompetentās iestādes apņēmās paziņot Komisijai, ja summu palielinās par vairāk nekā 20 % salīdzinājumā ar sākotnējo apjomu.

(63) Komisija pastāvīgi pacieš sākotnējā finansējuma apjoma palielinājumu pastāvošajām atbalsta shēmām. Šo praksi nostiprināja ar 4. panta 1. punktu Komisijas 2004. gada 21. aprīļa Regulā (EK) Nr. 794/2004, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 659/1999, ar kuru nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK Līguma 93. panta piemērošanai ([31]). Komisija uzskata, ka saskaņā ar šo noteikumu palielinājums, kas nepārsniedz sākotnējo finansējuma summu vairāk par 20 %, nav jāuzskata par pastāvošā atbalsta grozīšanu un ka tad, ja valsts iestādes šo procentu pārsniedz, grozījumu jāpaziņo minētās Regulas (EK) Nr. 794/2004 2. panta 4. punktā noteiktajā kārtībā. Tādēļ nekas neaizliedz Itālijas iestādēm palielināt izskatāmā atbalsta sākotnējo finansējuma summu, ja vien tas ir saskaņā ar procedūras noteikumiem.

VI. **SECINĀJUMI**

(64) Ņemot vērā iepriekš teikto, Komisija uzskata, ka Veneto reģiona likuma Nr. 5/2000 35. pantā paredzētais atbalsts lauksaimniecības produktu pārstrādes un tirdzniecības uzņēmumiem ir saskaņā ar 4.2. punkta noteikumiem Kopienas pamatnostādnēs lauksaimniecības nozarē. Tādēļ šim atbalsta pasākumam var piemērot EK Līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunktā paredzēto atkāpi,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Atbalsts, ko Itālijas Republika plāno īstenot saskaņā ar Veneto reģiona likuma Nr. 5/2000 35. pantu, ir saderīgs ar kopējo tirgu, ievērojot 2. pantā izklāstītos noteikumus.

2. pants

Itālijas iestādes paziņo Komisijai katru ar reģionālā likuma Nr. 5/2000 35. pantu noteiktā atbalsta sākotnējās finansējuma summas palielinājumu, kas pārsniedz 20 %.

3. pants

Itālija divu mēnešu laikā no šā lēmuma paziņošanas dienas informē Komisiju par pasākumiem, kas veikti, lai to izpildītu.

4. pants

Šis lēmums ir adresēts Itālijas Republikai.

Briselē, 2006. gada 8. marts.

Komisijas vārdā –

Komisijas locekle

Mariann FISCHER BOEL

([31]) OV L 140, 30.4.2004., 1. lpp.